

лия и активното участие на старозагорските земеделски лидери в борбата против тоталитаризма не са били обект на специални проучвания. Настоящата публикация си поставя за цел да огласи основните събития, факти и личности, свързани с организираната от БЗНС „Н. Петков“ в Старозагорска околия политическа съпротива против комунистическото отечественофронтовско управление. На основата на достъпните до този момент източници – документи в ДА и ОПА – Стара Загора, спомени и биографични данни, съхранявани в Исторически музей – Стара Загора, статии и дописки във в. „Зелено земеделско знаме“ и местния печат – е направен опит да се проследят конфликтите в местните комитети на ОФ и последвалите чистки за отстраняване на „геметовци“ и „николапетковисти“, разпределението на службите в околията и областта, вътрешнопартийните борби, подготовката за изборите за ОНС и ВНС, методите, средствата и конкретните действия за разгрома на опозицията.

В годините на Втората световна война БЗНС няма изградени местни организации. В Стара Загора земеделски лидери от БЗНС „Врабча 1“ са: Минчо Стоянов, Ради Димитров, Димитър Захариев, Спас Иванов, Койчо Тончев; от БЗНС „Александър Стамболийски“ („Пладне“) – Минчо Драндаревски, Момчо Илиев, Диньо Тодоров, Рашо Боровски, братята Стоян, Слави и Димитър поп Игнатови.

През периода от 9 септември 1944 г. до ликвидирането на многопартийната парламентарна система в България основната цел на земеделското движение е да постигне трайно обединително вътрешнопартийно единство. Същевременно БРП(к) от своя страна, използвайки лостовите на властта и укрепващите ОФ структури, провокира и стимулира разединителните процеси в БЗНС.

След 9.IX.1944 г. съгласно Окръжно № 5 на ЦК на БРП(к) от 12.IX.1944 г. в цялата страна започва трескава организационна дейност за изграждане на отечественофронтовски комитети и възстановяване на партиите, коалирани в ОФ. За обединение и бързо масовизиране на БЗНС се обявява и Нацио-